

DE LENTE IS DAAR

Suite schoolliederen

Jef TINEL (1885 - 1972)

De lente is daar (J. Brouwers)

1. De len - te is daar, de len - te is daar, zeg,
2. Ge voelt het aan de war - me zon, ge
3. Hier geu - ren bloem - pjes op de hei, daar

wordt ge ze nog niet ge - waar? Wat zegt u ie - der vo - ge - lijn, wat
ziet het in de hel - dre bron. De koe - koek roept, de bot - vink slaat en
gra - zen schaap - jes in de wei; och zie hoe al - les vro - lijk is. Heel

zegt u ie - der bloe - me - kij? De len - te, de len - te, de len - te is
al - les juicht op veld en straat. De len - te, de len - te, de len - te is
d' aar - de is weer ver - jongd en fris. De len - te, de len - te, de len - te is

15

(3) *Naar buiten (Willem Gijssels)*

daar!
daar!.
daar!

1.Hoe heer-lijk is het bui-ten, de zon ver-guldt de
2.'t Is o - ver - al een won-der van kleu-ren in het
3.De mus-jes sprin-gen aar - dig tak op, tak af, tak

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

21

baan waar - langs de bloem - pjes sprui - ten wan - neer wij wand - len
groen. Wie zou er ke - en zon - der wat bloem - pjes mee te
uit. Wij zijn niet eens zo vaar - dig maar heb - ben iets voor-

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

25

(3)

De jonge wind (Marcel Boey)

gaan.
doen?
uit.

- - -

- - -

- - -

Langzaam

p

f

30

f, iets onrustig

vertragen

De jon-ge wind die door de len-te vaart en

p *f*

34

*p, langzaam**vertragen**tijdmaat, langzamerhand zwellen*

die de bood-schap voert van ver-re dood, heeft hij ont-wa-kend, stil-le

p

37

vertragen en verzachten

hoop ge-baard. Hij fluit een lied van rouw en die-pe nood.

f

41

f, iets onrustig

Dan schrikt elk oog dat in de tij - den staart en

44

*p, langzaam**vertragen**tijdmaat, langzamerhand zwellen*

ziet het zu - re leed, dat wild en groot al uit de won - den der ge -

47

*f, langzamerhand zwellen en verzachten**tijdmaat, vertragen*

- sla-gen aard' en uit de ein - der rijst, als bloed zo rood.

51

f, iets gejaagd

En zoekt 't waar - rom van dit im - men - se leed en

f

54

p, langzaam-rustig

vindt al - leen der men - sen dwa - ze zon - den en 't won - der lied waa -

p

57

*molto cresc.**p, langzaam*

- rom niet een en weet de die - pe toon, noch heeft de zin ge - von - den. O

p

60 *p, zeer langzaam* *tijdsmaat* , *met nadruk*

koe - ne vriend die le - ven off - rend streed, wist gij uw

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

p *f*

63 *verzachten*

dood met 's mens-lijk heil ver-bon - den?

- - - - -

- - - - -

- - - - -

sf *pp*

68 *De lente in 't land*

1.De len - te heeft de win - ter-reus weer
 2.De eer - ste blad - jes ko - men al uit
 3.De vo - gels hou - den reeds con-cert hoog
 4.Zo wordt weer ie - der mens een kind en

- - - - -

- - - - -

- - - - -

- - - - -

72

op de vlucht ge - dre - ven. Pas zwaait ze met haar to - ver - staf en
 plant en tak ge - kro - pen en 'k vond van-mor-gen in mijn tuin een
 in de ka - le bo - men. Zelfs uit de war-me lan - den zijn al
 ie - der kind een rak - ker, want len - te kit - telt in het bloed en

76

al - les gaat her - le - ven.
 blin - kend bloem - pje o - pen.
 zan - gers toe - ge - ko - men.
 schudt de har - ten wak - ker.

(4)

Lente

80

1. De len - te loopt
 2. De zon is ont-
 3. De bloe - me - kes
 4. De vo - gel - kes
 5. De len - te loopt

84

la - chend en zin - gend door 't land met heer - lij - ke
- waakt in haar zil - ve - ren pracht; zij brengt aan de
bloe - ien in hof en in wei. Ze ma - ken de
ste - ken hun kop - pe - ke uit. Ze kwet - tren en
la - chend langs hoek en langs kant, en brengt weer ge-

88

bloe - men in zeeg - nen - de hand.
we - reld weer le - ven en kracht.
men - sen weer lus - tig en blij.
kwe - len dat 't bos er van tuit.
- ju - bel en ze - gen in 't land. (5)

Welkom lente

93

1. Ont-
2. Gij
3. U
-
-

99

- vang ons bes - te wel - kom - groet, lie - ve len - te! Gij
 komt en ie - der is ver - heugd, lie - ve len - te! In
 groe - ten bloe - men, gras en kruid, lie - ve len - te. Hun

103

stort weer vreugd in ons ge - moed. Wel - kom, lie - ve len - te!
 veld en wei en woud is vreugd. Wek - kom, lie - ve len - te!
 geur en kleur zingt hel en luid: wel - kom, lie - ve len - te!

107

Zing en ju - bel, blij ge - schal juicht u min - zaam toe van berg en
 Wel - kom zin - gen dui - zend - maal leeu - werk, dis - tel - vink en, nach - te
 Scho - ne len - te, lief - ste tijd, wees ge - groet die al - ler hart ver -

111

(3)

Lente (uit 'Stil en goed' De Craene en Vercraeye)

dal.
- gaal.
- blijdt.
-
-

vertragen

Vrolijk gaande

1.Nu
2.Nu
3.En
4.Nu
5.Nu

116

is de win - ter - man weer weg, die ou - de bul - der - bas, en
zijn de bo - men niet meer dood. In al - le tui - nen staan ze
vo - gels, vo - gels als er zijn, ze zin - gen o - ver - al en
is de we - reld licht en blij van hel - dre zon - ne - schijn. En
kan ik bui - ten spe - len weer in lek - kere zon - ne - schijn en

118

staan weer blaad - jes aan de - heg en Dat
nu als rui - kers reu - ze - groot. Dat
bou - wen nest - jes rond en de fijn die
ie - der voelt dat in de mei die
dank de goe - de Lie - ve Heer die

119

bloem - pjes, bloem - pjes in het gras, en
 heeft de zon, de zon ge - daan. Ze
 nie - mand, nie - mand vin - den zal. En
 we - reld, we - reld mooi moet zijn. En
 't len - te, len - te weer laat zijn. En

120

staan weer blaad-jes aan de heg en bloem-pjes in het gras.
 staan als rui - kers reu - ze-groot, dat heeft de zon ge - daan.
 bou - wen nest - jes rond en fijn die nie - mand vin - den zal.
 ie - der voelt dat in de mei de we - reld mooi moet zijn.
 dank de goe - de Lie - ve Heer die 't len - te weer laat zijn.

123

staan weer blaad-jes aan de heg en bloem-pjes in het gras.
 staan als rui - kers reu - ze-groot, dat heeft de zon ge - daan.
 bou - wen nest - jes rond en fijn die nie - mand vin - den zal.
 ie - der voelt dat in de mei de we - reld mooi moet zijn.
 dank de goe - de Lie - ve Heer die 't len - te weer laat zijn.